

SPECII RARE ȘI SPECII NOI DE MICROLEPIDOPTERE ÎN FAUNA ROMÂNIEI

ENRIC NEUMANN

Situată într-o regiune geografică privilegiată, România se caracterizează din punct de vedere biogeografic, printr-o mare bogăție floristică și faunistică. Biodiversitatea existentă se datorează faptului, că în România sunt prezente printre altele în număr mare elemente faunistice sud și est europene, pontice și mediteraniene, care lipsesc din alte țări central europene. În ciuda acestui fapt însă, analizând componența faunei de lepidoptere din aceste țări, ne surprinde faptul, că numărul speciilor cunoscute acolo este mai mare decât în România. Cauza situației se datorează faptului, că în România există multe zone întinse, încă insuficient studiate din punct de vedere lepidopterologic, de asemenea multe zone de interes în care nu s-a colectat încă deloc.

Din astfel de locuri puțin studiate, autorul descrie trei specii noi pentru fauna României. De asemenea sunt descrise alte cinci specii care aveau statutul incert pentru faună, sau care erau considerate rare și cu răspândirea foarte puțin cunoscută.

Ordinea sistematică și nomenclatura în lucrare este cea folosită de KARSHOLT & RAZOWSKI 1996.

***Nematopogon metaxella* HÜBNER 1813** – Adelidae (Nematopogoninae)

Specia apare în lista de microlepidoptere pentru România POPESCU-GORJ 1984, cu statut incert, figurează însă pentru România în lista speciilor din Europa de KARSHOLT & RAZOWSKI 1996 și pentru România. KOVÁCS S. & KOVÁCS Z. (1) amintesc specia la rubrica "Noutăți faunistice" a Buletinului de informare SLR 1998. Recent KOVÁCS S. & KOVÁCS Z. publică în Buletinul de Inf. a Soc. lepid. rom., vol. 10 (1-4), 1999, datele de colectare ale mai multor exemplare ale acestei specii, existente în diferite colecții din țară.

Material: 4 masc., și 1 fem. Dragșina, Jud. Timiș (Banat) – 8.VI.1988 - 1 masc., (prep. gen. 373), Timișoara, Păd. Verde - 16.V.2000 - 3 masc.; Șarlota,

Jud. Timiș - 7.VI.2000 - 1 fem.

Descrierea: Anvergura 15-16 mm. Aripa anterioară destul de scurtă și lată – costa puternic rotunjită. Culoarea de fond galben aurie, ușor marmorată mai închis. În zona discală o pată închisă din care se îndreaptă spre marginea exterioară linii fine mai închise. Aripile posterioare sunt gri.

Armatura genitală masculă: valva la bază lată, distal îngustată și rotunjită. Pe marginea inferioară a valvei sunt dispuși în formă de piepteni pe un rând formațiuni chitinoase, solzi, ca niște plăcuțe mici alungite (fig. 1).

Fig. 1 Valva de *Nematopogon metaxella* HÜBNER

Forma valvei și felul în care sunt așezați acești solzi pe valvă, este caracteristic pentru fiecare specie în parte.

Biologia: Fluturile zboară ziua dar și noaptea V.-VII. Larvele își formează un sac din frunze uscate și trăiesc pe diferite plante mici. Preferă habitate umede, păduri mlăștinoase (GOZMÁNY 1965).

Răspândirea: Răspândit aproape în întreaga Europă Centrală, de Sud și de Est (KARSHOLT & RAZOWSKI 1996).

***Ethmia iranella* ZERNY 1940**

- Ethmiidae

Specie nouă pentru fauna României.

Material: 4 masc. și 8 fem. Ciupercenii Noi jud. Dolj – sudul Olteniei 19.VI.1997 (1masc. + 4 fem.); 23-24.VI.1998 (3 masc. + 4 fem.) (prep. gen. 372, 1 masc.).

Descriere: Anvergura 17-21 mm. Specie asemănătoare cu *Ethmia bipunctella* FABRICIUS, dar cu o nuanță gri-fumurie pe aripi, mai ales pe aripa posterioară, unde contrastul între culoarea galbenă a tornusului și culoarea gri a secțiunii apicale este mai evidentă. Capul alb, cu un punct negru bine evidențiat în partea dorsală – caracteristic pentru această specie; deasemenea abdomenul galben, ventral pe sternite cu câte o pată mare neagră, care lipsește la *bipunctella*. Specia poate fi ușor determinată după aceste caractere exterioare ale ei (fig. 2).

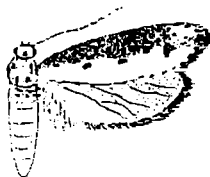

Fig. 2 *Ethmia iranella* ZERNY

Armătura genitală masculă: Valva în partea distală de două ori mai lată decât la bază. Cucullusul îndoit, rotunjit în formă de seceră ca la *bipunctella*, distal îngustat. Sacculusul, tot în partea distală, formează un braț îngust, paralel cu cucullusul și de lungime egală cu acesta; la *bipunctella* acest braț lipsește. Ventral sacculusul este mult întins și formează terminal un colț rotunjit; la *bipunctella* terminația distală este îngustată și ascuțită. Uncusul este adânc despicat cu doi lobi lungi și ascuțiți, la *bipunctella* ele sunt scurte și late. Aedeagusul cu un cornutus subțire și ascuțit (fig. 3).

Fig. 3 Armătura genitală masculă la *Ethmia iranella* ZERNY

- a. Forma valvei
- b. Uncus în poziția naturală, văzut lateral
- c. Uncus desfășurat
- d. Aedeagus

Exemplarele mele din sudul Olteniei sunt surprinzător mai mici (anvergura 17-21 mm) în comparație cu dimensiunile date de SATTLER 1966, ZAGULIAEV 1981 (20-29 mm). Nu am avut ocazia să compar materialul meu

cu exemplare din alte colecții, dar este posibil ca acestea să aparțină unei subspecii locale.

Biologia: Biologia speciei nu este cunoscută. După SATTLER 1966 specia zboară de la sfârșitul lunii mai până la sfârșitul lunii iulie. Exemplarele pe care le posed le-am capturat în sudul Olteniei, în zona dunelor de nisip de pe lângă Dunăre, între localitățile Ciupercenii Noi și Desa. Ele au fost prinse în luna iunie, la lumina unui bec cu vapori de mercur. Nu este o specie rară în zonă.

Răspândirea: În sudul Europei: Spania, Ungaria, Grecia; de asemenea Asia Mică, Siria, Iran (SATTLER 1966). În România actualmente cunoscută numai din locul mai sus menționat.

***Stenodus subwolineana* DANILEWSKIJ 1962**
– Tortricidae (Cochylini)

Specie nouă pentru fauna Europei. Este amintită la rubrica "Noutăți faunistice" a Buletinului de informare vol. 9, 1998 de KOVÁCS S. & KOVÁCS Z. Ulterior în urma informațiilor primite de la Dl. Z. KOVÁCS, locul și datele de colectare încă nepublicate ale speciei *Stenodus subwolineana* sunt următoarele: Câmpia Transilvaniei, Vișoara, Câmpia Turzii: 15.V. 1993 - 2 masc. (prep. gen. 463 - KOVÁCS); 17.V.1997 - 8 masc.; 4.V.2000 - 4 masc.

Material: Păd. Lunca Vânjului, Jud. Mehedinți: 30.IV.2000 - 7 masc.(prep. gen.395).

Descriere: Anvergura 12-15 mm. Specie asemănătoare cu *Stenodes wolineana* SCHLEICH dar în medie de talie mai mică. Aripă anterioară îngustă, costa aproape dreaptă. Culoarea de fond alb-gălbuie, pe costa o nuanță brună de la baza aripii până la mijlocul ei. Banda mediană are culoarea brun-gălbuie și este întreruptă sub costa. Banda subterminală de aceeași culoare, mai slab evidențiată decât la *wolineana*, este redusă la numai două pete, una pe costa iar cealaltă pretomală. În zona diseală se află un punct mic de culoare închisă mai mult sau mai puțin bine evidențiat. Pata dorsală de pe marginea interioară a aripii, prezentă la *wolineana* lipsește la această specie. Franjurile sunt brune. Aripile posterioare deschise brun-albicioase. Franjurile întretăiate la bază de o linie închisă.

Armătura genitală masculă: Se aseamănă mult cu cea a speciei *St. wolineana*, deosebiri esențiale însă prezintă aedeagusul. Acesta este îngust, puternic încovoiat în formă de seceră și ventral ascuțit (Fig. 4). La *wolineana* aedeagusul este mai puternic, mai puțin încovoiat, ventral cu un vârf bine sclerotizat și cu un grup de dințișori mici. *Femela speciei nu este încă cunoscută.*

Biologia: Necunoscută. Perioada în care au fost capturați adulți, după RAZOWSKI, mijlocul lunii mai până la mijlocul lunii iulie.

Răspândire: Asia centrală: Kazahstan, China de vest (KUSNETSOV, 1978). În România cunoscută actualmente numai din cele două puncte de găsire amintite mai sus.

Fig. 4. *Stenodus subwoliana*: aedeagus

***Falseuncaria degreyana* MC. LACHLAN 1869**
– Tortricidae (Cochylini)

Specia nu figurează în lista microlepidopterelor din România (POPESCU-GORJ 1984), este însă prezentă în Catalogul colecției de lepidoptere “László Diószeghy” (5 exemplare din Ineu) (CĂPUȘE & KOVÁCS 1987). Deasemenea este amintită pentru România în lista speciilor din Europa, de KARSHOLT & RAZOWSKI 1996. Recent specia a fost semnalată și de KOVÁCS & KOVÁCS în Buletinul de informare SLR 1998 (1) la rubrica “Noutăți faunistice”.

Material: 2 masc., Suatu, Jud. Cluj – 27.VIII.1996 (prep. gen. 188); Cerneț, Jud. Mehedinți – 11-13.VII.1999 (prep. gen. 409)

Descriere: Anvergură 14 mm. Specie asemănătoare cu *Falseuncaria ruficiliana* HAWORTH, de care după semnalmentele exterioare este destul de greu de deosebit. Nuanța roșie pe suprafața exterioară a aripilor anterioare, este la *degreyana* de obicei mai pronunțată, deasemenea banda mediană este mai îngustă, îndeosebi spre marginea interioară a aripilor. Exemplarul din Suatu are aripile pe partea exterioară puternic acoperite cu solzi de culoare roșie. Variabilitatea la această specie este însă mare și se cunosc exemplare la care nuanța roșie lipsește în întregime.

Armătura genitală masculă: Este diferită de armătura genitală masculă

la *ruficiliana*. Valva este distal îngustată, iar ventral cu o proeminență (fig. 5). La *ruficiliana* valva este scurtă și lată. Deosebiri semnificative prezintă și tegumenul și transtila.

Fig. 5 Forma valvei la *Falseuncaria degreyana* MC. MACHLAN

Biologia: Specie bivoltină, zboară în luna mai și luna iulie-august. Larva trăiește pe diferite plante joase, ca de pildă *Plantago*, *Linaria*, *Antirrhinum* (RAZOWSKI 1970). Exemplarul din Suatu și cel din Cerneț fac parte din a doua generație de fluturi și au fost capturați noaptea la lumina unui tub de neon respectiv unui bec cu vapori de mercur.

Răspândirea: În Europa: Franța, Italia, Anglia, Belgia, Germania, Elveția, Polonia, Slovacia, Ungaria, România, Iugoslavia, Danemarca, Norvegia, Suedia, Finlanda și partea europeană rusă (KARSHOLT & RAZOWSKI 1996), deasemenea Asia centrală, Mongolia (RAZOWSKI 1970).

***Abrepagoge treitschkeana* TREITSCHKE 1835**

– Tortricidae (Ramapesiini)

Specie amintită de REBEL pentru Băile Herculane (REBEL 1911). Figurează pentru România și în lista speciilor din Europa KARSHOLT & RAZOWSKI 1996. În lista microlepidopterelor din România POPESCU-GORJ 1984, specia este amintită cu statut incert.

Material: 5 masc. Băile Herculane 9.VI.1980 (2 masc.); 28-29.IV.1989 (3 masc.), (prep. gen. 375).

Descriere: Anvergura 14-16 mm. Culoarea de fond a aripilor anterioare este galben roșietică, numai pe mijlocul costei cu o pată galbenă mai deschisă, în formă triunghiulară. Pe acest fond se evidențiază patru benzi transversale argintiu-plumburii, tivite pe margine cu solzi roșii, două aproape paralele la baza aripii, și două în jumătatea distală a aripii, divergente spre marginea inferioară. La mijlocul aripii, un punct bine evidențiat de aceeași culoare, tivit

cu roșu. Franjuri de culoarea de bază a aripilor, pe tornus mai închise. Aripile posterioare brune, franjuri mai deschiși la culoare întretăiată de o linie mai închisă.

Armătura genitală masculă: Valva lată destul de scurtă și ovală. În partea ei mediană cu un sclerit îndreptat spre costa și distal ascuțit. Uncus lat. Aedeagus relativ scurt cu mai multe cornutii în vezică. Caulis lung (fig. 6).

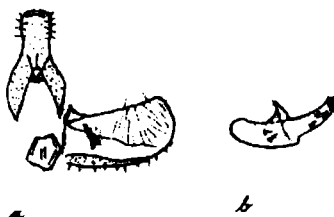

Fig. 6 Armătura genitală masculă la *Abrepagoge treitschkeana* TREITSCHKE

- a. partea dreaptă a armăturii
- b. aedeagus

Biologia: Biologia speciei nu este încă cunoscută. Exemplarele descrise au fost capturate la Băile Herculane, ziua, într-o zonă stâncoasă. Fluturii zburau aici printre stânci în număr destul de mare.

Răspândirea: Este o specie sudică și sud-estică. În lista KARSHOLT & RAZOWSKI 1996 specia figurează pentru România, Bulgaria și estul Europei. KUSNETSOV 1978 amintește specia și pentru Ungaria. În România actualmente cunoscută numai din Băile Herculane.

***Aterpia circumfluxana* CRISTOPH 1881**
– Tortricidae (Olethreutini)

Specie nouă pentru fauna României.

Material: 3 masc. și 1 fem. Căpălăș – jud. Arad, 16.V.1999 (1 masc.); 26.V.1999 (2 masc. și 1 fem.), (prep. gen. 369.).

Descriere: Anvergura la mascul 15-16 mm, la femelă 16 mm. Aripile anterioare destul de înguste, costa aproape dreaptă, apexul scurt rotunjit, marginea exterioară ușor curbată. Capul, toraxul și abdomenul de culoarea gri-maroniu. Culoarea de fond a aripilor anterioare gri, la unele exemplare cu o ușoară nuanță gălbuie. Întreaga suprafață a aripii este acoperită cu linii

transversale fine ondulate de culoare brună. Pe marginea interioară a aripii se află o pată mare triunghiulară de culoare brună închisă, aproape neagră. Franjurii mai întunecați decât culoarea de fond a aripilor, pe tornus mai deschise. La bază ele sunt întretăiate de o linie mai închisă. Aripile posterioare brune, franjurii mai deschiși la culoare, la bază cu o dungă închisă (fig. 7).

Fig. 7 *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH

Armătura genitală masculă: Valva relativ îngustă, este puternic scobită în partea bazală. Marginea inferioară a sacculusului acoperită des cu ghimpi piliformi, la bază cu un smoc foarte lung. Cucullusul îndeosebi pe jumătatea inferioară cu țepi mărunți și ghimpi, iar valva la baza costei cu un smoc puternic păros. Uncusul este scurt și distal rotunjit. Socii lipsesc. Gnathos bine dezvoltat cu o prelungire mediană, distal puternic încovoiat și cu o terminație sub forma unui sclerit triunghiular. Aedeagusul curbat, fără cornuti în vezică (fig. 8).

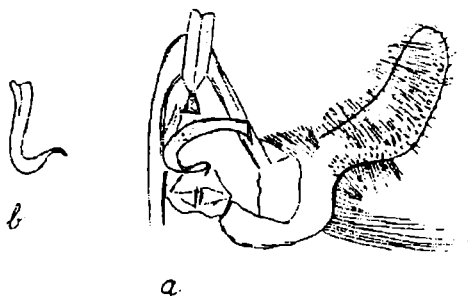

Fig.8 Armătura genitală masculă la *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH
a. partea dreaptă a armăturii
b. gnathos, privit lateral

Biologia: Biologia speciei nu este cunoscută. Cele patru exemplare ale speciei au fost capturate ziua, în luna mai, într-o zonă umedă din lunca Mureșului, în apropierea localității Căpălnaș – jud. Arad. Fluturii și-au luat zborul, fiind stârniți din vegetația deasă ierboasă de acolo.

Răspândirea: Arealul de răspândire al acestei specii este încă puțin cunoscut. HANNEMANN 1961, nu amintește specia pentru Europa Centrală, și nici KUSNETSOV 1978 pentru estul Europei. Lipsește deasemenea din lista LERAUT 1980. KENNEL 1908 o descrie, încadrată încă la un alt gen, sub denumirea de *Notocellia circumfluxana* CRISTOPH și specifică la răspândire – zona Amurului. În lista speciilor din Europa KARSHOLT & RAZOWSKI 1996, specia figurează doar dintr-o singură țară, din Italia. Genul *Aterpia* este reprezentat în România printr-o singură specie *A. corticana* DENIS & SCHIFFERMÜLLER o specie alpină cu o largă răspândire în Europa.

Semnalarea speciei *A. circumfluxana* la Căpălnaș, jud. Arad are o importanță zoogeografică deosebită. În această zonă au fost colectate și alte specii interesante și rare care lipsesc din alte părți. Deja în trecut aici au colectat TELEKI și KÖNIG, semnalând specii rare și locale ca *Arytura musculus* MÉNÉTRIES, *Nymphalis xanthomelas* ESPER, *Nymphalis vaualbum* DENIS & SCHIFFERMÜLLER, *Euphydryas aurinia* ROTTEMBURG, *Leptotes pirithous* LINNAEUS ș.a.

Din punct de vedere biogeografic și faunistic zona aceasta este deosebit de interesantă și încă puțin cercetată. Ecosistemele cu microclimat specific zonelor umede din lunca Mureșului, parțial rămase încă nealterate, sunt optimale pentru dezvoltarea multor specii de animale și plante care în altă parte nu și-au mai găsit condițiile necesare de supraviețuire.

***Thiodia trochilana* FRÖLICH 1828**

– Tortricidae (Eucosmini)

Specia figurează în Catalogul colecției de lepidoptere "Prof. A. OSTROGOVICH" printr-un exemplar femel colectat la Cluj (POPESCU-GORJ 1964). Deasemenea și în lista speciilor pentru Europa KARSHOLT & RAZOWSKI 1996 specia este amintită pentru România. Nu figurează însă în lista speciilor de microlepidoptere din România POPESCU-GORJ 1984. De curând KOVÁCS & KOVÁCS 1998 (2) au semnalat șase exemplare din Dobrogea – Culmea Pricopanului.

Material: 27 masc. și 3 fem. Ciupercenii Noi – Dolj (sudul Olteniei), 19.VI.1997 (1masc.), 29-31.V.1998 (12 masc. și 2 fem.), 21-22.VII.1998 (7 masc. și 1 fem.), 2.VI.1999 (7 masc.); Albești – Dobrogea 30.V.-1.VI.1989 (1 masc.), (prep. gen. masc. 300).

Descriere: Anvergura 13-15 mm. Culoarea de fond a aripilor este albă. O bandă bazală transversală, care spre exterior este mai clar delimitată și o altă bandă mediană oblică, sunt de culoare gri-maronie. Oglinda este albă, uneori mai închisă, cu 2-3 linii mici negre înconjurate de linii plumburii mate. Deasupra oglinzii se află o pată mare de culoare gri, nuanțată brun-roșcat, și cu unul sau doua puncte mici negre. Apexul propriu-zis brun-roșcat. Pe întreaga aripă se găsesc linii fine brune, transversale, care parțial sunt întrerupte. Franjurii bruni întretăiați mai închis. Aripile posterioare brune, franjurii puțin mai deschiși la culoare la bază cu o linie închisă.

Armătura genitală masculă: Partea bazală a valvei este de două ori mai lată decât cucullusul. Sacculusul distal cu terminație puternică sub forma unei palete ascuțite. Valva este caracteristică pentru determinarea acestei specii. Armătura genitală masculă a fost recent figurată de KOVÁCS S. & KOVÁCS Z. 1998) (2).

Biologia: Fluturii zboară din a doua jumătate a lunii mai până la sfârșitul lunii august probabil în două generații. Larvele se dezvoltă pe diferite specii de *Teucrium* și *Dorycnium* (HANNEMANN 1961).

Exemplarele capturate – exceptând un exemplar care este din Dobrogea – sunt din Oltenia, din zona dunelor de nisip de pe lângă Dunăre din apropierea localității Ciupercenii-Noi. Ele au fost prinse noaptea la lumina unui bec cu vaporii de mercur. În zonă specia este frecventă.

Răspândirea: Europa Centrală și de Sud, Africa, Asia Mică, Iran (KUSNETSOV 1978).

***Xanthocrambus lucellus* HERRICH-SCHÄFFER 1848**

– Crambinae

În lista microlepidopterelor din România POPESCU-GORJ 1984 specia nu figurează. Cunoscut este un exemplar amintit de CZEKELIUS 1917, din Transilvania și un exemplar colectat de SZABO A. la Foiene – Satu Mare (POPESCU-GORJ 1986). În lista KARSHOLT & RAZOWSKI 1996 specia figurează și pentru România.

Material: 3 masc. și 2 fem. Orșova 29.VI.1984 (1 masc.); Cheile Nerei 23.VII.1984 (1 masc.), Cheile Nerei 16-17.VI.1986 (2 fem.), (prep. gen. masc. 68); Cheile Nerei 14.VI.2000 (1 masc.).

Descriere: Anvergura 25-27 mm. Culoarea de fond a aripilor anterioare este brună cu linii albe. Banda longitudinală albă mediană, care formează un dinte puternic pe partea inferioară este mărginită în exterior de o linie brună. Linia antemarginală este de asemenea albă, frântă spre exterior și brun tivită. Pe marginea exterioară a aripilor, deasupra tornusului se află trei puncte mici

negre. Franjurii au luciu metalic argintiu. Aripile posterioare sunt brune. Specia se poate ușor determina după aceste caractere exterioare ale ei.

Armătura genitală masculă: asemănătoare cu armătura speciei *Thisanotia chrysonuchella* SCOPOLI. Valva cu un braț costal alungit. Sacculusul cu o prelungire digitiformă puternică. Aedeagusul mai lung decât valva cu un puternic spin apical și un cornutus lung și subțire.

Biologia: Biologia speciei nu este cunoscută. După BLESZINSKI 1965 perioada de zbor a fluturului este V. –VII. Exemplarul mascul de la Orșova a fost capturat de mine ziua pe pantele înșorite sudice ale clisurii Dunării. Celelalte patru exemplare prinse în Cheile Nerei au venit noaptea la lumina artificială. Specia preferă habitate xeroterme.

Răspândirea: în sudul Europei: Franța, Austria, Ungaria, România; Asia centrală și estul Asiei, China, Japonia (BLESZINSKY 1965).

Concluzii. Din zone mai puțin studiate din punct de vedere lepidopterologic, autorul descrie două specii noi pentru fauna României: *Ethmia iranella* ZERNY, *Stenodus subwoliana* DANILEWSKIJ și *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH. Deasemenea descrie alte cinci specii cu statut incert pentru fauna României sau cu răspândirea încă foarte puțin cunoscută: *Nematopogon metaxella* HÜBNER, *Falseuncaria degreyana* MC. LACHLAN, *Abrepagoge treitschkeana* TREITSCHKE, *Thiodia trochilana* FRÖLICH, *Xanthocrambus lucellus* HERRICH-SCHÄFFER. De o importanță faunistică majoră este semnalarea în țară a speciei *Stenodus subwoliana* DANILEWSKIJ, specia fiind nouă pentru fauna Europei.

De asemenea semnalarea speciei *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH din vestul României, din lunca Mureșului, are o deosebită importanță zoogeografică, specia era cunoscută în Europa numai din Italia. *Ethmia iranella* ZERNY, o specie relativ recent descrisă pentru știință (1940) a fost descoperită de autor în sudul Olteniei lângă Dunăre în habitatele dunelor de nisip de acolo.

SELTENE UND NEUE MIKROLEPIDOPTERENARTEN FÜR DIE FAUNA RUMÄNIENS

Zusammenfassung

Aus noch nicht oder wenig besammelten Gebieten Rumäniens beschreibt der Autor 3 neue Arten für die Fauna Rumäniens: *Ethmia iranella*

ZERNY, *Stenodus subwoloneana* DANILEWSKIJ und *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH. Ebenso werden auch andere 5 seltene Arten behandelt und deren Vorkommen in Rumänien bestätigt. Das vor Kommen von *Stenodus subwoloneana* DANILEWSKIJ in Rumänien ist von besonderen faunistischen Interesse. Die Art ist neu für die Fauna Europas.

Ebenfalls hat der Nachweis von *Aterpia circumfluxana* CRISTOPH aus dem Westen Rumäniens, dem Mureş – Tal, eine wichtige zoogeographische Bedeutung. In Europa ist die Art nur noch aus Italien bekannt. *Ethmia iranella* ZERNY wurde vom Autor im Süden Olteniens in einem noch unerforschten Gebiet den Sanddünnen, an der Donau, nicht weit von den Ortschaften Ciuperceii Noi und Desa entdeckt. Die Art kommt dort nicht selten vor.

Von jeden der 8 Arten wurden die äußeren Merkmale, so wie auch die Charakteristischen, morphologischen Merkmale der männlichen Genitalarmatur beschrieben.

BIBLIOGRAFIE

- BLESZINSKY, S., 1965, *Crambinae* in: AMSEL H.G., GREGOR F., REISSER H. – *Microlepidoptera Palaearctica* - Verlag Georg Fromme & Co. 1: I-XLV + 1-553 pl. 1-133, Wien
- CĂPUŞE, I., KOVÁCS, A., 1987, *Catalogul colecţiei de lepidoptere "Laszlo Dioszeghy" de la Muzeul Judeţean Covasna, Sfântu Gheorghe*, p. 94, Bucureşti
- CZEKELIUS, D., 1917, *Beiträge zur Schmetterlinsfauna Siebenbürgens*, Verh. Mitt. Sieben, Vereins, 67:, p. 1-56, Sibiu
- GOZMÁNY, L., 1965, *Molyepkék I – Mikrolepidoptera I*, Fauna Hung. 76.-Magyarország Állatvilága XVI. 2:, p.19-21, Budapesta
- HANNEMANN, H., J., 1961, *Kleinschmetterlinge oder Microlepidoptera I. Die Wicker (Tortricidae)* in: Die Tierwelt Deutschlands, 48. Teil, VEB Gustav Fischer Verlag, Jena
- KARLSHOLT, O., RAZOWSKI, I., 1996, *The lepidoptera of Europe. A distributional checklist*. Apollo books, Stenstrup
- KENNEL, J., 1908, *Die Palaearktischen Tortriciden* in: Zoologica, Schweizerbartsche Verlagsbuchhandlung, 8.21: 539, Stuttgart
- KOVÁCS, S., KOVÁCS, Z., 1998 (1), *Noutăţi faunistice, confirmări, infirmări şi substituiiri de specii*. Bul. Inf. Soc. lepid. rom 9 (3-4): p.194, Cluj Napoca

- KOVÁCS, Z., KOVÁCS, S., 1998 (2), *Confirmarea unor specii de Tortricidae (Lepidoptera) cu statut incert în fauna de microlepidoptere a României*, Bul. Inf. Soc. lepid. rom 9 (3-4): p.187-193, Cluj Napoca
- KUSNETSOV, V.I., 1978, *Tortricidae* in: MEDVEDEV G.S.: Keys to the insects of the European part of the USSR, IV., Lepidoptera 1., p. 193-680, Leningrad
- LERAULT, P., 1980, *Liste systématique et synonymique des Lépidoptères de France, Belgique et Corse*, Suppl. Alexanor, Bul. Soci. ent. de France
- POPESCU-GORJ, A., 1964, *Catalogue de la collection de lépidoptères "Prof. A. OSTROGOVICH" du museum d'Histoire Naturelle "Grigore Antipa" Bucarest*
- POPESCU-GORJ, A., 1984, *La liste systématique des espèces de Microlépidoptères signalées dans la Faune de Roumanie. Mise à jour de leur classification et nomenclature*. Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa" Bucureşti 26: p.111-162, Bucureşti
- POPESCU-GORJ, A., 1986, *Espèces nouvelles ou peu connues dans la faune de Microlepidopteres de Roumanie*, Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa" Bucureşti 28: p. 79-83, Bucureşti
- RAZOWSKI, J., 1970, *Cochylidae* in: AMSEL H.G., GREGOR F., REISSER H. – Microlepidoptera Palaeartica 3. Verlag Georg Fromme & Co. Wien
- REBEL, H., 1911, *Die Lepidopterenfauna von Herculesbad und Orşova*, Ann. k. u. k. Naturwiss. Mus. 25 (3-4): p. 253-430
- SATTLER, K., 1966, *Ethmiidae* – in: AMSEL H.G., GREGOR F., REISSER H. – Microlepidoptera Palaeartica 2. Verlag Georg Fromme & Co. Wien
- ZAGULAIEV, A., K., 1981, *Ethmiidae* – in: MEDVEDEV G.S.: Keys to the insects of the European part of the USSR, IV., Lepidoptera 2. p. 638-651, Leningrad

Adresa autorului:
 ENRIC NEUMANN
 Str. Arieş nr. 20, Sc. D., Ap. 20
 1900 Timișoara
 România

